РІК IV. Почта оплачена гуртом. ЛЬВІВ, 6. ЛИПНЯ 1930. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 26.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„ПРАВДА“
Львів. вул. Кльоновича
ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 12 зол.
Піврічно 6 зол.
Чвертьрічно 3 зол.,
Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

ДАЛЬШЕ ЗАЧИНЮЮТЬ ЦЕРКВИ І ЗАМІНЮЮТЬ НА ВЯЗНИЦІ

Божевілля „безбожників“ у СССР росте. Як доносять з Москви, в Тобольську зачинили 17 святинь. Дзвони зняли й віддали до металюргічних фабрик. Три із тих святинь замінять на вязниці.

МІЖНАРОДНИЙ КОНҐРЕС В СПРАВІ БОЛЬШЕВИЗМУ

Від 8—12 ц. р. відбудеться в Німеччині в місцевостях Фельдкірх або Брегенц десятий з черги конгрес міжнародної католицької організації, називаної коротко ІКА. Цього року буде цей конгрес радити над російським большевизмом, що загрожує світові, його релігії та цивілізації. Головним завданням організації ІКА є братнє єднання католиків всіх країв та народів і ширення католицької науки про життя національне, міжнародне й суспільне.

МАНЯВСЬКИЙ СКИТ

Слава „Манявського Скиту“ і його давніше значіння велить кожному віруючому патріотови Українцеви дорожити цею релігійною і національною історичною памяткою. Церква, що все стояла на сторожи релігійних і національних дібр, все була і є в таких справах передсім активна. Наглядний доказ цего дав Впреосв. Епископ Станиславівський Кир Григорій, що в мозольній праці не забув про велику памятку а в сих тяжких матеріяльно часах закупив Манявський Скит і тим вирвав це історичне місце з наставлених вже рук наших релігійних і національних противників. За це очевидно належиться Їх Ексцеленції Епископови Григорієви від нас усіх честь і вдяка. Маємо тепер змогу зробити з Манявського Скита великий відпустовий католицький центр. Користаймож з цего як що року так і тепер масовою участю. З покликом отже на програм тамтогорічний, зауважується, що святоіванське торжество починається вже в Навечеріє 6 липня вечером Всеночним наукою і сповідю.

о. Н. К.

МИРНІ СТРЕМЛІННЯ ДЕРЖАВ

Перед світовою війною найтяжчий гарматній калібер був 210 міліметрів. Вже підчас війни цифру ту сильно піднесено в гору. Тепер є вже гармати — велити, яких калібер доходить до ½ метра, а стрільна їх летять на віддаль 100 — 120 кільометрів.

Революція в Болівії побідила

Після останніх вісток, революційні війська заняли столицю Болівії Ля Паз. Тепер вже революціонери заволоділи цілим краєм. Майже в цілім краю запанував спокій, крім Ля Пазу, де ще триває подекуди перестрілка. На образку бачимо відділ болівійських військ на вулицях Ля Пазу.

ПРИСУД У ПРОЦЕСІ УВО. ОДИН ЗАСУДЖЕНИЙ НА КАРУ СМЕРТИ.

Дня 28. ц. м. в год 9.30 предсідник прочитав присуд, яким засуджено обв. Романа Біду на кару смерти; обв. Тараса Крушельницького на 3 роки вязниці; обв. Терещука на 4. роки вязниці; обв. Вацика на 4. роки вязниці; обв. Осипа Наорлевича на 4 роки вязниці; обв. Романа Качмарського на 2 роки вязниці; обв. Осипа Кирилюка на 3 роки вязниці; обв. Махницького на 4 роки вязниці.

Всім засудженим вчислено до кари 9 місяців слідчої вязниці.

Всіх інших обвинувачених звільнено і зараз випущено на волю.

Засудженим на вязницю додано загострення кари: один день на чверть року темна, окрема келія і тверде ложе.

Прокуратор зголосив відклик проти легкого виміру кари, а оборона внесла зажалення неважности тільки щодо засудження Біди.

ОСТАННІЙ ФРАНЦУЗ ЗАБРАВСЯ З НАДРЕНІЇ

Голова Міжсоюзної комісії в надренських краях, генерал Гілємо і його генеральний штаб відїхали 30 червня ц. р. враз з останнім поїздом окупаційних військ.

Підчас спуску французького прапору товпа мешканців — Німців, заняла неприхильне становище супроти окупаційних військ. Коли рушив останній французький поїзд, Німці співали свої патріотичні пісні.

ХРИСТ. РОБІТН. УНІВЕРСИТЕТ

Від 1927 року існує в Вильні Християнський Робітничий Університет. Університет цей вспів за той час зорганізувати правильну освітну працю серед місцевого робітництва. Робітники дуже радо горнуться на виклади, на котрих довідуються про здобутки світської науки, а при тім ще більше укріплюються в своїй матірній вірі.

Гарне шкільне торжество

В рідній школі на Личакові у Львові.

В неділю і празник Серця Христового дня 29. червня ц. р. відбулося дуже миле торжество нашої дітвори Школи ім. Кн. Льва на Личаківськім передмістю. На цей день призначено закінчення шкільного року з пописом—академією на подвірю школи при Крупярській вул. ч 15. Попередило цей попис торжественне Богослуження в місцевій церкві св. Петра і Павла і посвячення шкільного прапора. На церковнім подвірю відправив Соборну Службу Божу о. мітрат Олексій Базюк. Співав гарно місцевий хор. Після Богослуження і відповідної проповіди відбулося посвячення шкільного прапора молоді рідної школи ім. Кн. Льва. Ціле торжество зробило на численно зібрану громаду вірних як найкраще враження. На малиновому прапорі красується з одного боку гарний портрет кн. Льва з його державними емблємами, по другім боці видніє тризуб з монограмом Рідної Школи.

Попис-академію усіх 4-ох кляс школи ім. Кн. Льва отворив довшою промовою місцевий о. парох на майдані школи. Там також відбулися і продукції молоді: співи, деклямації та ритмічні вправи. Зі щирою радістю та видимою гордістю приглядалися своїм діточкам численно зібрані родичі та гості. Весело звенів діточий спів, весело сіяли діточі личка немов у цвітнику з народніх строїв. А те все залите горячим золотом літнього сонця. Вкінці молодь зібралася біля свого прапора, щоб вислухати промови свого провідника-вчителя. Цей вказав молоді на знаки її прапора, що коло нього треба їй стояти. Ці знаки національні й релігійні повинні бути дорогі для нашої молоді Вірна свому прапорові виросте ця наша молодь на добрих синів і доньок своєї Церкви і свого народу.

Після академії відбулося вбивання пропамятних цвяхів у прапор і роздача шкільних свідоцтв шкільним дітям.

——o——

Продають український Народний Дім в Ню-Йорку

Филядельфійська „Америка" пише: Управа Українського Народного Дому в Ню-Йорку вичерпала всі можливі способи притягнути українську публику до співпраці з інституцією або хоч до користування з кількох галь на зібрання, концерти, забави тощо.

З уваги на те, що такий бойкот із сторони громадянства відбивається дуже на матеріяльній стороні, Управа Народного Дому рішила позбутися тягару із своїх плечей і продати або винайміти будинок комунебудь.

На заклик у справі ратовання Народного Дому,який видано в лютім сього року, відгукнулося лише двох громадян, а Управа ставила умову, щоби зголосилося найменше 250 українців, котрі схотілиб вступити в члени Народнього Дому з уділом по 10 долярів.

Одначе навіть такої горстки людей не видно на 30-тисячне українське населення міста Ню-Йорку. Люди в Ню-Йорку неначе зовсім збайдужніли та зневірилися до громадської справи.

——o——

Мала Антанта скінчила наради

Чехословаччина, Югославія і Румунія, що творять т. зв. Малу Антанту (Мале Порозуміння) вислали до місцевости Щирбське Озеро своїх міністрів на конференцію. Ця конференція вже закінчилася і про неї видано урядове звідомлення. В звідомленню кажеться,що між Румунією і Чехословаччиною прийшло до підписання торговельного договору. Опріч того на конференції радили над справами воєнних відшкодувань та над загально-европейським господарським положенням. Заключено також додатковий договір про митні тарифи між державами Малої Антанти.

——o——

Італія зброїться

Рада міністрів в Італії ухвалила нові кредити на побільшення зброєнь. На внесення Мусолінія уодностайнено оборотовий податок на 1½ %. Впливи з цього податку мають покрити потрібні видатки на національну оборону. Видатки на озброєння в бюджетнім році 1930 побільшено на пів міліярда лірів. Між ин. призначево сто міліонів на воєнну фльоту, 85 міл. на летунство 20 міл. на озброєння фашистівської міліції. В слідуючім бюджетнім році видатки на озброєння будуть збільшені.

Незалежно від кредитів на озброєння рада міністрів ухвалила 100 міл. лір на публичні роботи в ціли зменшення безробіття і 85 міл. на инші публичні роботи.

Християнське виховання молоді

З Енцикліки Св. Отця Пія XI.

14. Чи католицьке виховання є чуже життю.

Зі сказаного бачимо, яке важне є діло поширення доброї преси і книжки в народі. Воно повинно одушевляти не тільки родичів та вихователів, але також усіх тих, що щиро люблять свій нарід і свою батьківщину та бажають їм щиро добра і кращого завтра. Тому справа поширення української католицької преси є також ділом високо патріотичним. З того бачимо також, що хибно думає і неправду говорить той, хто каже, що католицькій українській пресі менше залежить на життєвих національних справах а більше на церковних. Таксамо хибно думають ті, які кажуть, що християнське виховання молоді є за мало національне, або взагалі „є вороже суспільному життю та дочасному поводженню". На такі закиди є наведена в Енцикліці відповідь Тертуліяна: „Ми (християни) не є чужі життю. Здаємо собі добре справу з обовязку вдячности для Бога, Господа, Творця; не погорджуємо ніяким овочем Його діл, тільки уважаємо пильно, щоб не перебирати в них міри, ані їх надуживати. Отже не жиємо без вашого ринку, торговиці, лазні, гостинниці, варштатів, заїздів, ярмарків та інших ваших уладжень. І ми також з вами плаваємо по морю, займаємося військовим ділом, управляємо рілю, торгуємо, вимінюємо працю та віддаємо до вашого вжитку наші діла. Звідкиж отже можемо вам видаватися непожиточними для ваших справ, ми, що з вами і з вас жиємо — того не знаю".

„Тому отже — каже дальше Св. Отець — правдивий християнин не тільки не усувається від трудів земського життя й не зменшує своїх природних властей, але навпаки розвиває їх та удосконалює, узгіднюючи їх з надприродним життям, через що навіть це природне життя ушляхотнює та дає йому дуже успішну поміч не тільки в духовнім і вічнім порядку, але також у матеріяльнім і дочаснім".

В тих словах церковного письменника Тертуліяна і св. Отця є не тільки відповідь на безосновні закиди, немовби християнське виховання відсувало молодь від дійсного життя, але є також ствердження, що саме тільки християнське виховання найкраще підготовляє молодь до життя справді людського, бо згідного з Божими Законами.

Доказом того є християнські святі, „котрі в найдоскональшім степені осягнули ціль християнського виховання й ушляхотнили та збогатили людську спільноту всякого рода добрами. По правді, святі були, є і будуть завсіди найбільшими добродіями суспільности, а також найдоскональшими взорами для людей всіх кляс і звань, всіх станів і умовин життя, від простого селянина і хлібороба аж до вченного й письменника, від

скромного ремісника аж до полководця, від звичайного батька родини аж до монарха, володаря племен і народів, від простих дівчат і жінок з домашнього затиша аж до королевих і цісаревих.“

15. Закінчення.

На закінчення наводить св. Отець ще слова св. Августина, котрого 1500 літню памятку смерти обходить цього року Католицька Церква: „Церкво Католицька, найправдивійша Мати християн, слушно кличеш до найчистійшого й найсвятійшого почитання Бога, котрого посідання становить найщасливійше життя. Але маєш також любов і вподобання ближніх так велике, що на ріжні хороби, якими душі обтяжені через гріхи, маєш усякий лік.

Ти вправляєш і вчиш дітвору по дитячому, молодців зі силою, старців зі спокоєм, як того домагається степень розвитку не тільки тіла але й душі кождого. Ти піддаєш дітей в добровільну службу родичам, а родичів ставиш з лагідною владою понад дітьми. Ти звязуєш братів зі собою релігійним узлом, сильнішим і тіснішим від узлів крови... Ти лучиш горожан з горожанами, народи з народами і взагалі людей памяттю перших родичів не тільки у суспільнім звязку, але в повнім навіть братерстві. Учиш королів журби про народи, напоминаєш народи, щоб улягали королям. Усильно повчаєш, кому належиться честь, кому любов, кому пошана, кому страх, кому потіха, кому напімнення, кому заохота, кому кара, кому догана, вказуючи, що не всім належиться все; однак усім любов — нікому кривда“.

Так виховує Католицька Церква, велика Мати і вихователька людей та народів. Піднесім отже на заклик Христового Намісника благальні руки до Бога, щоб силою своєю учинив, щоб ті величні овочі християнського виховання множилися як найбільше в нашім народі. А тоді всі наші починання і всі наші діла також на нашій широкій народній ниві підуть нам щасливо. Виховані великою Вихователькою займемо напевно почесне місце у великій сімї народів світа.

ФИЛЯ ПОЖЕЖ НА ВОЛИНІ

В Дубні згоріло два жидівські доми, в яких були склади товарів. Всі доми були деревляні. Шкода виносить 100 тисяч зол. Також у дубенськім повіті згоріло 11 господарських будинків і 5 штук худоби. Пожежу спричинили паломники, що йшли на відпуст і заночували в одній стодолі.

Біля зал. стації Верба в селі Стовпці згоріло 7 хат 11 стоділ і 5 склепів. Горіло ще в Тростянці, і инших двох селах.

В Рівнім вибухла пожежа, якої жертвою впало два доми вартости 20 тисяч зол.

Горіло й у Кремінеччині. В Янківцях, Підлісцях і Нарутовичах згоріло 4 хати, багато стоділ, а навіть живий інвентар.

Евхаристійний Конгрес в Познані

Приняття леґата св. Отця Нунція й Архіеп. Мармаджія у Познані.

Наперекір супротивним филям большевицького поганства росте і кріпне жива струя християнської думки в католицьких краях світа. Виявлюється вона м. ін. так званими Евхаристійними Конгресами. Побіч міжнародних Евхаристійних Конгресів, що їх уряджують тепер що другий рік, католицькі народи стараються уряджувати в себе Краєві Евхаристійні Конгреси. Такий Краєвий Конгрес відбувся мин. тижня в Польщі, в місті Познані. Численно зїхалися на той Конгрес католики з цілої Польщі, щоб під проводом своїх Владик та свого духовенства взяти участь в нарадах конгресу, вислухати повчаючих рефератів та в торжественних Богослуженнях віддати честь і славу Спасителеві. На цей конгрес прислав св. Отець як свого леґата (особистого представника) нунція й архіепископа Мармаджія.

На конгрес прибули також усі наші Впр. Владики: Митрополит Шептицький, еп. Григорій Хомишин, еп. Йосафат Коциловський, еп. Будка, еп.-пом. Лакота, еп.-пом. Бучко і еп.-пом. Лятишевський, а також інші священики та питомці Інституту св. Йосафата у Львові.

У днях 27 і 28 червня відправили наші Владики торжественну архієрейську Службу Божу в костелі Божого Тіла. Співав місцевий український хор і хор Інституту св. Йосафата у Львові під управою відомого диригента Дмитра Котка.

Наш обряд заяснів на Конгресі своєю питомою величю на честь Пресв. Евхаристії. Для мешканців західних окраїн Польщі і для чужинців була це крім того рідка нагода зіткнутися з нашим обрядом. Також блискучий був успіх хору нашої католицької молоді. Сам папський леґат нунцій Мармаджі підійшов до питомців і на спомин роздав їм гарні памятки, а кардинал а-еп. Глонд спеціяльно просив хор при відході ще заспівати одну пісню. Той самий хор дав відтак концерт в салі познанського університету. Українська католицька молодь гарно вшанувала це торжество, а при тім дала достойне свідоцтво і нашій музичній культурі.

Перехрестився складаючи корону

Генерал Данилов, котрий в часі зречення царя Николая був командантом рос. північного фронту, оповістив у французькім журналі „Revue de Deux Mondes“ опис тої страшної в наслідках для Росії хвилі, коли цар Николай II. зрікся корони. Се відбулося у Пскові на стації, в залізничім вагоні. Ось як описує се генерал Данилов:

„Цар мабуть несвідомо кілька разів відвертав облича до вікна вагону, котре мало спущені жалюзії. Його звичайно спокійне лице корчилося нервозно, а устами робив такий рух, якого я у нього ніколи не запримітив. Можна було відчути, що в його душі формувалась прикра і страшна постанова, ніякий звук не переривав тиші. Двері й вікна вагону були щільно замкнені. Коби хоч та гнітуча тиша перервалася!.. Так думав кождий з присутних. Несподівано цар обернувся острим рухом до нас і сказав твердим голосом: „Я рішився! Я готов зректися престола на річ мого сина Олексія“. Потому зробив на груди великий знак хреста. Ми також перехрестилися. Опісля цар продовжав: „Дякую вам всім! Дякую вам за вашу відвагу і вашу вірність. Сподіваюся, що так буде й за правління мого сина“... Потому цар засягнув ради прибічного лікаря й довідався від нього, що стан здоровля царевича такий лихий, що він не буде міг правити державою. Тоді цар принявши ще того вечора висланників думи, подав їм до відома, що зрікається престола на річ свого брата Михаїла Олександровича“.

Генерал Данилов запевнює в своїх споминах, що висланники думи, Гучков і Шульгін, не напирали на царя, щоби зрікався корони (що противиться описам инших наочних свідків, між ними й самого Гучкова. — Ред.).

Що жде Росію після упадку большевиків

Російський емігрант Маслов і провідник організації „Крестянская Россія" виголосив у Празі відчит п. з. „Що жде Росію після упадку більшовиків?". Маслов сказав, що рахуючися з міжнар. положенням. будуча Росія мусить погодитися з фактом істнування новоповсталих на бувш. території рос. царства держав, себто Литви, Естонії, Фінляндії та Польщі, хоч справу кордонів із Польщею треба піддати ревізії. Головна небезпека для будучої Росії є в нац. українськім русі, що старається відірвати Україну від СРСР. Рух той не був небезпечний для Росії перед революцією 1916 р., одначе тепер український рух обіймає щораз більші верстви населення та знаходить піддержку і симпатії в зах-европейських державах. Незалежницькі аспірації Українців піддержує консеквентно Англія, яка ослабленням СРСР хоче запевнити собі гегемонію в Азії. Доказом того є м. ін., що Льойд Джордж сказав, що треба поділити рос. кольоса, який загрожує англ. впливам в Азії. Після упадку більшовиків настане небувала анархія. Її вихіснують українські сепаратисти для здійснення своїх плянів. Польща веде протиросійську політику. Російська еміграція буде боротися за відновлення давньої великодержавної могучости Росії.

—o—

Пощо заводити в нас російську моду?

На вулицях Львова помітно багато молодих студентів одягнених в московські рубашки. Давніше наша молодь ходила в українських вишиванках і це мало свій добрий вплив на наші села. Нині часи змінилися:— село і так змінило свій вид, переодягнувшись у міську тандиту, на добавок ще й наша молодь надає йому несвідомо російський характер. Цю російську ношу — заводять всякі пусті голови, які не здають собі справи з того, що роблять і яку шкоду наносять зміняючи своїм виглядом, не лише вулицю нашого міста, але й села. Для пояснення звертаємо увагу, що сорочки запинані з боку, спущені по верху штанів та підперезані шнуром з кутасами, це чисто російський зразок ноші, натомісць українська сорочка звичайно біла, мережкована, запинається з переду і не випущена ніколи по-верху. Зроблена з гарного матеріялу, солідно викінчена робить своєрідне й миле враження, а коли ще й з низеньким ковнірчиком, то являється найдогіднішим і найкращим одягом на літо.

—o—

ПОЖЕЖА В СОКОЛОВІ

В Соколові пов. Камінка Струм. вибухла пожежа на обістю господаря Ів. Петришина. Пожежа поширилася на сусідні будинки внаслідок чого згоріло 4 хати, 9 стаєн, 4 стодоли і 4 штуки худоби. Шкода велика, бо около 30 тис. зол. Пожежу мали спричинити діти, що бавилися сірниками.

ПРИСУД ЗА ОБМАНСТВА ПРИ АСЕНТЕРУНКУ

Окружний карний суд у Лодзі засудив 11 обвинувачених у асентерункових обманствах кожного по 1 році вязниці.

ДІТИ ПІДПАЛИЛИ СЕЛО

Недавно вибухла пожежа на обістю Костя Гнитка в Ляхові зар. пов. Жидачів. Згоріло 21 госп. будинків на квоту 48 тисяч зол. Одна особа тяжко попарена на лиці і руках. Пожежу спричинили діти, що розложили вогонь на подвірю.

ДІВЧИНА ВИПАЛА З ПОЇЗДУ

З особового поїзду, що їхав з Чорткова до Станиславова перед будкою ч. 115 від сторони Хриплина, випала якась дівчина, що мала 16 літ і погибла на місці.

ЗГОРІЛА „БІРЖА ТРУДА"

В Москві згорів у цих днях будинок біржі труда. Пожежа вибухла підчас урядовання. Причина пожежі невідома.

ГОДИННИК

Оповідання з радянського життя

Кажуть, що в Европі є дуже дешеві годинники. Можна їх там дістати майже даром.

На наші гроші коштує там годинник 48 копійок. То дуже добре. Одначе в нас за 48 копійок можна дістати ледви секундову вказівку. Се недобре.

Недобре, одначе не так знову цілком зле. Може наш трест прецизійної механіки займається іншими річами. Може має важнішійші завдання. Може продукує гидроплями або горошинки (пігулки) проти болю голови, а може що іншого. Не знаю.

Одначе годинників всетаки не продукує. І справді, годинники не є в нашій скромній егзистенції потрібні. Правду сказати, вони зайвий баляст, що обтяжує наші одяги.

Бо — і так відомо, коли вертається з праці додому. Кластися спати можна також без годинника. Їсти — ну, тут уже треба приноровлюватися до грошей та апетиту.

Одначе, мої любенькі, без годинника всетаки рано до роботи вставати — се вже гірша справа, цілком погана справа.

Певно, що можна спитати сусіда, котра година або побігти на дворець і довідатися, яка пора, одначе се в кождім випадку не таке просте. І сусід може також не мати годинника.

Наприклад мій сусід. Він устає щойно тоді, коли я встану. А я встаю знову тоді, коли він устає, або наша господиня.

Одначе господиня встає не все точно. Щодо того хитається трохи наша хронометрія. Часом може мати ревматизм і тоді пять днів не вилазить із ліжка. Якжеж пізнати котра година. Нема що говорити, таки недобре без годинника.

А передівсім наслідком того можна доволі частенько спізнюватися до праці.

Раз сказали мені:

Мусите приходити точно, товаришу, інакше буде зле.

Самособою завдаю собі труду та встаю разом із курми.

А в літі приноровлююся до сонця.

У моїй кімнаті біля печі є в домівці доволі великий отвір. Відкіля там взялася та діра, тяжко справдити. Колиж сонце освітить ту діру, тоді вже, слава Богу, за пять хвиль сема та час уставати.

А таки з вини сонця, того непомильного знаку часу, попав я недавно в халепу.

Підношуся саме з постелі та дивлюся на свій природний годинник. Бачу, що до діри ще досить далеко. Тому — гадаю собі — є тепер пів до семої. Ще можна здріматися якої пів години.

Сплю ще пів годинки. Потім зодягаюся спокійно та йду до праці.

Там кажуть мені, що я спізнився. Я не хотів вірити.

— Таж се виключене — сказав я.

— Так — почув я відповідь — на двайцять хвилин спізнилися ви.

— Братіки, — кажу — се якесь непорозуміння. Нічого не розумію.

Управитель каже:

Може твій годинник спізнюється?

— Так — кажу — самособою, годинник спізнюється... Діра спізнюється, а не годинник.

Пояснюю йому все, а управитель на те:

— Се стара історія. Я довший час уставав, приноровлюючися до цьвяха в гзимсі. Одначе гзимс став хилитися. В тебе певно тесаме. Дім похилився.

Дім, щоправда, не похилився одначе потім усе вияснилося трохи. Причиною була черва. Черва надгризла бельку.

Зрештою все в порядку. Справи йдуть, у конторах пишуть, фабрикується. Трудом і працею люди збогачуються.

М. Зощенко.

Торговля з большевиками

се самоубійство для Европи.

Берлінський політик Арнольд Рехберг, приятель покійного генерала Макса Гофмана, оповістив свої погляди на справу торговлі з большевиками. Їх інтересний зміст такий:

З европейських державних мужів найліпше пізнав большевизм генерал Гофман. Він уже в часі переговорів з ними в Берестю 1918 р. не вірив, щоб російський нарід міг власною силою в короткім часі освободитися від страшної сіти, яку на нього накинули червоні кати. Що більше! Гофман уже тоді представляв нам, що всяка еволюція, то є яканебудь поважна зміна внутрі большевизму просто неможлива. А що большевизму ні рос. нарід зломати не годен, ні еволюція його змінити не в силі, отже й навязувати з большевиками якінебудь трівкі господарські взаємини се річ безвиглядна. Большевизм і господарський розвиток Росії се річи, які себе взаїмно виключають.

Вже в р. 1921. писав я, що большевицький уряд не хоче господарської відбудови Росії. Чому? З тої причини, що чим нарід під владою большевиків буде більше убогий і бідою пригноблений, тим безпечніше можуть над ним панувати большевики. У великій Росії вони все знайдуть тілько засобів, щоби прокормити себе, свою чрезвичайку і червону армію, хочби весь нарід мав вигинути з голоду. Від західної Европи потребують вони що найбільше воєнного і залізничого матеріялу. Але промисловцям з заходу вони не дадуть таких користей у себе, щоб се могло захитати впливом большевиків. Коли большевики й переговорюють з чужими промисловцями та дають їм концесії, то роблять се в зовсім інших цілях ніж говорять. А властиві їх цілі полягають на тім, щоб европейські промисловці, дурманені заманчивими виглядами на великі користи з Росії, противилися в нутрі своїх держав усякій інтервенції проти большевизму. Рівночасно мають большевики на меті так замотати бодай деяких чужих промисловців у свої інтереси, щоб ті без великих страт не могли вже вицофатися і стали повільним орудям в їх руках. А третя й найважніша ціль большевиків полягає на тім, щоби удержуючи зносини з промислом інших країв, мали право в тих краях буцімто для торговельних цілей удержувати явно своїх агентів і шпіонів, котрі повільною але рафінованою роботою мають ті краї розточувати внутрі і так приготовляти їх до наступу большевиків у відповідну пору.

Від часу, коли була написана й оповіщена та пересторога минуло поверх 7 літ. Сьогодня є вже яскраві докази, що се правда. Особливо Англія попеклася на торговлі з большевиками, бо вони викликали в Англії два великі страйки: гірничий і генеральний, котрі страшенно потрясли господарським організмом Англії. Опріч того большевики спричинили Англії неймовірно високі страти в Китаю, куди Англія мусіла висилати спеціяльне військо для здавлення розрухів, викликаних проти неї в Китаю і для ратування своїх богатих складів у Шанггаю. Все те доказує, що кождий нарід, котрий вдається у якінебудь зносини з большевиками, сам накладає собі петлю на шию.

—o—

БОЛЬШЕВИКИ МОБІЛІЗУЮТЬ НА ДАЛЕКІМ СХОДІ

На Далекім Сході в Азії вибухло повстання проти большевиків. У Владивостоці большевики зарядили мобілізацію комуністів, а перед містом розташовано відділи червоної армії.

Виправа на Гімаляї

Гімаляї це найвищі гори не тільки в Азії, а й на всій землі. Вже нераз вибиралися туди учені, щоб розслідити ці височенні гори. Та ще не все розслідили. Є там такі високі шпилі, що на них ще не був ніодин чоловік. Воно дуже небезпечно пускатися туди. Та вчених це не відстрашує.

Ось і тепер під проводом німецького вченого професора д-ра Діренфурта вирушила перед кількома тижнями наукова виправа на Гімаляї. Головною метою виправи є шпиль Канґдженюнга. На цьому шпилі ще доси не був ніхто. Він високий на 8602 метри. Виправа мусить побороювати величезні труднощі й небезпеки. Зате наукові здобутки, як доносять, уже тепер великі.

На образку бачимо виправу, що йде вкритим снігом верховинським плаєм у Гімаляях.

—o—

Технічна середня школа в Дрогобичі

Родичам під розвагу.

Технічна середна школа в Дрогобичі істнує вже 3-ий рік, покищо лише з одним електротехнічним виділом. Учнів було цього року 100, на 1. курсі 40. Учні українці мають своїх учителів і катехита. По 4 літах студій, абсольвент дістає диплом на самостійне ведення електрифікаційних підприємств. Цей фах дуже поплатний, длятого наша молодіж повинна заінтересуватися цею школою. Вимоги: 1) укінчена 7-клясова народня школа або 2) нижча (гімназія) середня школа, виїмково 3 кляси. Предложити треба: 1) метрику, 2) свідоцтво шкільне, життєпис, написаний власноручно. При іспиті вступнім питають: 1) математику 2) фізику, 3) польську мову, 4) вільноручні рисунки. — Вписове 40 золотих такса іспитова 16 зол., оплата місячна 50 зол. Бідні дістають знижку. Записи 27, 28 і 30 червня та 1. і 2. липня, іспити вступні 3 і 4 липня.

Кілько то наших цікавих хлопців, що скінчили тільки нижчу гімназію, марнується на селі і деморалізується, а тимчасом чи у нас чи за границею могли би по укінченні школи дістати гарну посаду, бо нині час електрифікації.

Длятого посилайте цікавих хлопців до цеї школи в Дрогобичі.

ШТРАЙКИ В ЕСПАНІЇ

В Малязі вибух загальний штрайк під впливом комуністичних агітаторів. В кілька днів пізніше проголошено штрайк в Гренаді і Кордові. Сподіються штрайку в Більбао, де агітатори також підбурюють металюргічних робітників. В звязку з тими подіями відбув міністр внутрішних справ конференцію з премієром.

ВІЙНА ПРОТИ СРСР?

„Вечерняя Москва" пише, що приготовлювання війни проти СРСР перестало бути чуткою, а стало фактом, який годі заперечити. Румунія будує укріплення на побережі Чорного Моря. Англійські та французькі імперіялісти хочуть утворити воєнний бльок проти СРСР., до якого мають належати Румунія, Польща та балтійські держави.

Штучний дощ

Нідерляньский хемик Вераарт по численних пробах придумав штучний дощ. На великім літаку вилетів він із летунської площі в Амстердамі на висоту півтретя кільометра й відтам кинув на хмари, що плили високо на 800 метрів понад землю, велику скількість дрібонького леду, витвореного штучно. Кілька літало в висоті 500 метрів ствердило, військових літаків, що для спостережень що з хмар упав рясний дощ на просторі трьох квадратних кільометрів. Так проба викликати штучний дощ вдалася вповні.

На образку бачимо мішки з цим дрібоньким ледом, які вкладають на літак

Конгрес центролівиці в Кракові

Вже віддавна заповіданий конгрес польських партій т. зв. Центролівиці відбувся мин. неділі т. є. 29 червня ц. р. До того конгресу поробила влада публичної безпеки страшенні приготовання,

бо боялася розрухів.

Та як звичайно, з великої хмари малий дощ. Конгрес відбувся спокійно й учасники спокійно розїхалися.

На конгресі були заступлені такі опозиційні партії: Польська Партія Соціялістична (ППС), Визволєнє, Стронніцтво Хлопске, Христ. Демокр. (ХД), Пяст і Народова Партія Роботніча (НПР). Конгрес отворив віцемарш. Руг і заявив, що конгрес

є протестом проти диктатури

і конгресом оборони права і свободи. Відтак, відчитано ріжні телеграми і привіти м. і. і від 38 послів англійського парляменту, в якій англ. посли бажають конгресові успіху в боротьбі за привернення парляментарних інституцій і конституційного уряду. Відчитано також лист марш. Сойму Дашиньского, в якім говорить він, що уряд всупереч приписам конституції не дає зібратися соймови і сенатови і

нарід сам мусить радити над своєю долею.

Відтак відчитували свої заяви поодинокі партії. Найлагідніша була заява Пясту, яку зложив Вітос. Після заяв промовляли ще деякі бесідники. Найсильніша була промова посла Туґута в якій сказав він, що боротьба за право стає рівночасно боротьбою за хліб. Революцію робить той, хто ломить права, а „ми—каже він—боронимо прав". Його промову приняв конгрес рясними оплесками. По ухваленню резолюцій,

які опісля прокураторія сконфіскувала,

учасники конгресу пішли походом на Клепарський ринок, де відбули ще під голим небом віче. На вічу було коло 30 тисяч людей.

Після того всего очікують, що уряд мусить заняти якесь становище супроти відбутого конгресу. Бо перший раз ужито до оборони прав Сойму і конституції засобів, яких дотепер ніхто не вживав. Уряд позволив на конгрес, який перемінився у протидержавну пропаганду.

Організатори конгресу заповідають вже нині, що

на осінь скличуть ширший конгрес,

о скільки краківський конгрес не буде мати відповідних наслідків.

В СТАНИСЛАВОВІ ЗГОРІЛА ЦЕГОЛЬНЯ

Недавно згоріла в Станиславові цегольня дра Таненбаума враз із усіми будинками. Пожежу спричинив 7-літний хлопчина через неосторожне обходження з огнем. Цегольня була варта 100 тис. зол.

ЗАМАХ НА ПОС. ЛІБЕРМАНА

У Варшаві, в каварні „Лобзовянка" невідомий чоловік стр'ляв із револьвера на соц. посла Лібермана. Куля зранила якусь паню, що підняла була руку.

СМЕРТЬ ВІД ҐРАНАТИ

У Пеняках (пов. Броди) 18-літний Осадчук кинув найденою гранатою. Граната вибухла і вбила Осадчука, розірвала йому живіт, відірвала руки й ноги.

АРЕШТУВАННЯ В КНІГИНИЧАХ

У Кнігиничах (пов. Рогатин) відбувалося кооперативне свято при учаси около 3000 людей та кінної бандерії із 100 коней. Поліція старалася не допустити до походу й арештувала більше число учасників свята.

ПОЖЕЖА В МИТРОПОЛИЧИХ ЛІСАХ

На днях вибухла в митрополичих лісах в Довгій Поляні коло Осмолоди пожежа. Огонь охопив простір 20 гектарів зрубу і молодняку. Пожежу зльокалізовано. Причина пожежі невідома, а також не усталено яку шкоду спричинив огонь.

ВИТИЧЕННЯ ГРАНИЦІ НАД ДНІСТРОМ

В перших днях липня виїхала з Варшави комісія на ромунську границю щоб там спільно з ромунською комісією витичити границю здовж Дністра.

САРАНЧА Є ВЖЕ НА ЗАКАРП. УКРАЇНІ

З Праги повідомляють, що саранча дісталася вже до східної частини Підкарпатської України, де робить великі шкоди на полях. Боротьба з саранчею трудна, бо в тих сторонах нема ніяких приготовань до боротьби з саранчею.

ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКА ЖИТНА УМОВА

Від 26 до 28 червня відбулися в Варшаві польсько-німецькі переговори в справі продовження заключеної в лютім умови про взаїмне управильнення польського і німецького вивоза жита. Що до основних питань осягнено вже порозуміння, а щодо решти точок будуть вестися переговори в Берліні. Сподіються продовження дотеперішної житної умови до 15 липня ц.р.

ЧУДНІ ДІЛА ТВОЇ ГОСПОДИ!

В далекій оселі в стейті Міссура приключилося таке: Фармер ляг спати при отворенім вікні, в якім була вставлена дротяна сітка від мух. У ночі зірвалася буря і в дім фармера вдарив грім. Він стопив зовсім дротяну сітку, спалив фармерови подушку під головою, а йому самому немов бритвою обтяв волосся на голові. Фармер майже годину лежав непритомний, а коли пробудився то почувався зовсім добре і нічого йому не сталося.

ЖНИВА В ЧЕРВНІ

На підваршавських пісках а також в повіті пулавськім почалися жнива цього року вже 28 червня. Причиною так вчасних жнив є безперечно довготреваюча посуха.

ГРАД У ТОВМАЧЧИНІ

У Крагелівці та Кривотулах (пов. Товмач) град знищив около 50 проц. плодів, у Могилі, Торговиці та Богородчині около 35 проц. плодів. Вихор перевернув дві стодоли в Торговиці й одну в Богородчині.

ГРАД У ДРИЩЕВІ

В селі Дрищів упав град величиною курячих яєць і знищив 50% озимини і около 80% ярих засівів. Дотепер не усталено, як велика шкода.

ГРІМ УДАРИВ У СПІРІТУС

Підчас бурі, що шаліла недавно над Пардубицями (Чехословаччина), вдарив грім у збірник спіритусу в рафінерії та спричинив пожежу. Згоріло 30 тисяч літрів спіритусу і часть фабричних будинків.

СТРАШНА СПЕКА В БУКАРЕШТІ

Від двох днів небувала спека навістила Букарешт. На сонці було 50 степенів, а в тіни 35.

День німецького Червоного Хреста

В Берліні відбувся великий зїзд усіх німецьких санітарних відділів. На полях Темпельгофу уладили вони санітарні вправи з показом усіх родів ратування з небезпеки. Показали також новий санітарний літак. На образку бачимо санітарний відділ який ратує людей, що зімліли в їдких димах.

ЯЗВА МОТИЛІВ У РОМУНІЇ

Долину Прагоди, в Ромунії навістила язва мотилів незнаного ґатунку. В тій долині звичайно появлялася саранча. Сі мотилі страшенно пажерливі і наробили великої шкоди в полі і в садах.

ПОЖЕЖА В ПАВЕЛЧІ

В Павелчі, пов. Станиславів вибухла недавно пожежа, яка знищила 5 хат 3 стайні й одну стодолу. Шкода виносить около 12 тисяч зол. Причина пожежі хибна будова комина в одного погорільця.

К. Л. 1)

ПАСТИР ДОБРИЙ

1. Шукають...

Рік 156 по Хр., кінець місяця лютого.

У городі у Смирні великі народні ігрища. Сидження в широкому амфітеатрі*) густо обсаджені. Пізнати по виглядї й по одягах Римлян, Фриґійців і Жидів. Жінки й чоловіки. Несеться гамір довкруги, глядачі поки арена порожна розмовляють голосно та живо.

Та ось виходять на арену дванацять людей.

Розмови втихають, тільки тут то там ще чути шепоти: «Християне, християне!»

Тут підноситься зі свойого сидження проконзуль і каже:

— Християне! Хто з вас зложить присягу на цісаря й проклине Христа — вільний буде. Даю хвилину до надуми...

Проконзуль сів і глядить на християн, жде відповіди.

Мовчанка.

Аж бачить він один із поміж них руку підносить, говорити хоче. Говорить дрижучим голосом:

— Я... я вирікаюся Христа...

На салі чути шепоти:

— Це Квінт! Він щойно вчора, як побачив, як вязнять християн, сам заявив, що й він християнин. Ніхто не знав, що він християнин...

Із жалем і зі співчуттям глядить на нього одинацять християн.

Один зпоміж цих християн говорить Квінтові з докором:

— Нещасний! І пощож ти сам зголошувався їм, коли знав, що не видержиш, коли ти не був певний, що встоїшся! Чи на це, щоб тепер зраджувати Христа.

Та він не відповідає ніщо, тільки очі потупив у землю.

Десь у глибині душі в нього обзивається голос совісти: «Ти зрадник, зрадник, ти зрадив Христа!» Та другий голос каже: «Я жити хочу! Життя таке приємне! Шкода ще мені вмирати».

— Вийди з арени! — каже йому проконзуль.

І він виходить спішно, не оглядається поза себе, щоб не стрінутися з зором товаришів. Так колись виходив перший зрадник, перший відступник від Христа — Юда з Оливного городу.

А проконзуль знов до християн на арені:

— Підіть усі за приміром Квінта. Життя дороге.

Та ніхто не відповідає, стоять мовчки всі одинацять і гордо та сміливо глядять на проконзуля...

— Ні! — зашипів злісно проконзуль. — Не хочете виректися! Випустити звірі на арену! — дав приказ прислузі амфітеатру.

Піднеслися залізні перегороди в клітях зі звірями й на арену вискакують одно за одним хижі звірюки: льви, тигри, пантери...

А в тій хвилі з гори, зі ступенів амфітеатру зіходить на долину на арену юнак. Стрункий, високий, із довгим русявим волоссям, зі синіми очима. Красень...

Зіходить, стає біля одинацятки і грімко голосить:

— Є знов дванацятка! Я християнин і вмру за Христа, вмру за Правду! Я не зрадник Господа мойого.

І зором шукає Квінта між глядачами. Та його вже там нема, втік. Не мав сили глядіти в очі цим, що відступив від них.

А по амфітеатрі йде шепіт:

— Це Ґерманік, Ґерманік! І він християнин. Хто сподівавсяб був цього! Боги! Як то поширюється ця нова віра.

Тигр прикучнув, чаїться й мірить скок на нового пришельця. А Ґерманік ще більш дразнить його, щоб більше розярити звірюку, більшу лють розбудити в ньому.

Товпа глядачів зчудована. Така сміливість і така охота вмерти за Христа чудує її. Вона переходить чуття тупоумної юрби.

*) Амфітеатер, яйцеватої форми будинок у Римлян без даху й стелї зі сидженням, що йшли довкола ступенями від арени (місця посередині, де відбувалися ігрища) щораз вище. Мало такі амфітеатри майже кожне більше місто в римській державі. Найбільший амфітеатр це був Кольосей у Римі В нім могло зміститися 87 тисяч глядачів.

Чи справді коней не будуть уже вживати до роботи?

Коли появилася перша залізниця, перед 100 роками, настав був великий страх, що не стане коней, бо не будуть мати праці. Та хоч залізниця скоро поширювалася в цілому світі, всеж таки росло й число коней. Таксамо настав страх перед двигуном (мотором), та й тут число коней не меньшало, тільки зростало правильно, мовби ніде не було ніодного самоїзда. Хіба що по більших містах скількість запрягових коней опадає, а по деяких великих містах Европи нема їх вже сливе зівсім. Та хоч їх не стало по містах, то з цього ще не виходить, що коней поменьшало. Противно статистика каже, що їх прибуло.

Правда, що самоїзди й інші прилади до перевозу, літаки, біцикли, мотоциклі сильно зростають. В Німеччині в 1907 р. було їх всего 27 тисяч, а в 1929 повний міліон, із цього 400 тисяч мотоциклів, 433 тисяч особових і 144 тисячі тягарових самоїздів. Однак й число коней у Німеччині росте. І як пересвідчилися, хоч в деяких містах число їх паде, то в других сильно зростає. Все це значить, що не можна говорити про загин коней у Німеччині,

Коли добре подумати не може двигун на загал усунути коня. Перше всего найбільше вдержується кінь на селі. Селянин скоріш дійде до коня й лекше виживить його, як до двигуна, що й сам дорогий і обхід з ним коштує багато. Крім цього від мотора не дістане він гною, мусів би його дорого купувати й двигун не всюди придасться йому, де придається кінь. Крім цього приходять тут ще й великі труднощі й клопоти з безпостанною направою мотора.

А найважніше, під самоїзд треба добрих битих доріг, а їх скрізь годі будувати, де селянин потребує їхати.

Думали таксамо, що зазізниць поменьшає, як зросте число самоїздів. Та зросло число самоїздів, зросло й число залізниць.

Чому воно так? Прибуває людей, з культурою зростають їх вимоги, люде більше рухаються, більше їздять. І так кінь є й лишиться важним домашним звірятем.

МОЛОКО В АРКУШАХ

В Данії придумали новий спосіб фабрикування молока, яке перетворюють на аркуші. З свіжого молока випаровують воду і замінюють його в масу, яку висушують між горячими валцями. Вони надають висушеному молокові форму паперового аркуша, який гнеться, дається легко перевозити й легко переховувати. Це молоко не псується скоро, не тратить ані смаку ані харчевої сили і легко розпускається у воді. Можна його їсти як папір. Кажуть, що у тому виді молоко найбільше поширюється.

Циганське племя

Широко по всьому світу знане циганське племя задля своєї непосидючости. Скитається воно товпами, а протягом століть сходили Цигани всю земну кулю, усюди приноровлювалися надзвичайно легко до ріжних життєвих умов і підсоня. А притім вони завсіди бадьорі, безжурні, задоволені, а навіть горді у своїм на півголім убожестві. Про походження Циган кружляє чимало дивовижних оповідань. Таксамо і про їх правітчину ще донедавна торочилося ріжні неправдоподібні байки. То вважали Циган за нащадків старозавітного Каїна, засуджених на вічну мандрівку за гріхи прабатька, то знов останками народу острова Атлянтиди, що підчас якогось землетрусу мав запастися в океані і т. д.

Правітчини Циган шукали дослідники то в Малій Азії, то в південній Европі, то в північній Африці. Та чоловік носить на собі прикмети народу, з котрого вийшов, а ці саме прикмети дають ключ до розгадки первісної оселі його предків. І так в новіших часах пильні розсліди відмінної дещо форми голови Циган і прикмет їх мови дали змогу вченим людям відкрити, що правітчиною Цигана була передня Індія, а прародиною племя Дусат, індійської області Сінд над устям ріки Інду. Індію покинули Цигани коло 1000 р. по Хр. Причини їх виходу треба шукати в їхній кочовій вдачі, а також і в тому, що

Аж хтось голосно:

— Це все робота Полікарпа, їх епископа! Він так учить їх, він вливає в них такого духа — цей чарівник.

Товпа підхопила це й уже кричить:

— Заберіть їх відсіля! Заберіть геть! Головного виновника тут! Провідника їх! Полікарпа, Полікарпа на арену, перед звірів.

І з усіх сиджень не чути більш ніщо, тільки:

— Полікарпа, Полікарпа! Полікарпа тут!

І велить проконзуль нагнати звірів назад у кліти й вивести христіян. І кличе сотника:

— Візьмеш вояків і приведеш тут Полікарпа.

Сотник іде сповнити приказ. Та скоріш іще кількох христіян біжить у домівку епископа.

— Святий отче, рятуйся, скрийся десь! Товпа поган і Жидів жадає твоєї смерти! Зараз тут прийде сотник із військом по тебе. А Полікарп на це:

— Хай діється воля Божа!

— Ні, отче, — просять, благають його христіяне — ні! Ще не час тобі кидати нас на все, ще ти потрібний, дуже потрібний тут у Смирні. Скрийся десь недалеко, поки товпа не вспокоїться.

— Добре, діти, послухаюся вас — каже вкінці Полікарп. — Скриюся на недалекий хутір. Як така Божа воля, щоб я ще остав на землі, то пережду там поки можна буде мені вернути.

І сів на приготований віз і поїхав на хутір.

Ніхто не обзивається.

А сотник уже йде з відділом вояків.

Приходить під домівку епископа:

— Є Полікарп дома? — питає голосно.

Сотник гримотить із усієї сили в двері.

Вкінці отвирає двері молодий слуга Полікарпа.

— Епископ Полікарп дома? — питає сотник.

— Ні, нема дома!

— А деж?

— Не знаю.

— Як не знаєш? Знаєш, та не хочеш сказати.

— Не знаю — слуга знов.

А сотник до вояків:

— Перешукати ввесь дім. Слугу берегти, щоб не втік.

Кинулися вояки шукати по всій домівці. Заглядали в найменшу закутину. Нема.

— Не найшли ніде! — звідомляють сотникові.

А сотник лютий до слуги:

— Скажи, де скрився твій пан?

Слуга знов:

— Не знаю.

Сотник тоді воякам:

— Нема пана, так берім слугу! Вже ти там у тюрмі, як добре примучимо тебе, виспіваєш нам усе.

І повели слугу перед проконзуля. Питає проконзуль:

— Скажи, де скрився твій пан?

— Виїхав, та куди не скажу, не знаю.

— Не скажеш? Скажеш, небоже, скажеш! Усе виспіваєш нам до нитки. Маємо на це спосіб. Як примучимо добре, все добудемо з тебе.

І вже приказ дає:

— На тортури його поки не скаже, де Полікарп.

І повели нещасного юнака на тортури. Мучили ріжними способами й приладами. Довго держався юнак, вкінці не видержав, закликав серед болю:

— Перестаньте мучити мене, все скажу!

Не на юнака сили було видержати тільки мук.

Перестали мучити:

— Говори!

І говорить юнак:

— Прийшло кількох христіян і сказали мойому панові, що нарід жадає, щоб його кинути перед звірів амфітеатру. Він їм на це: «Щож, хай діється воля Божа!» Та вони, як стали його просити, як стали вмоляти, він дався намовити й виїхав на недалекий свій хутір.

Передали цю вістку проконзулеві.

(Далі буде).

з X. ст. припадає найбурхливіша доба магометанських нападів і безладдя в Індії. Правителі й династії падуть одні по других. Пограблені оселі горять і кровю заливаються. Це правдоподібно й спонукало Циган покинути свою первісну вітчину. Кількома більшими ватагами перейшли вони через Азію, оселяючися часово в Персії, Месопотамії і Малій Азії. Інша група помандрувала знов через Арабію до Сирії, Єгипту і на середземно-морські острови. В першій чверти XV в. (14—17 р.) перший раз більшими громадами (70—200 люда) появилися Цигани в Европі, а саме в Молдавії й Волощині, на берегах Дунаю. Прийшли вони сюди під проводом свого „короля“ Сінделя, „князів“ Михаля, Андраша і Фанусля, „графа“ Йони і „барона“ Петрона. Йшли пішки, босо, без шапок, у лахміттю, але в дорогоцінних прикрасах; чоловіки несли зброю; жінки двигали дітей, привязаних на плечах; майно везли на конях. Частина індійських скитальців розтаборилася на берегах Дунаю, а друга двома гуртами продовжала свою мандрівку далі на захід і північ так, що протягом кількадесяти літ проникла навіть у найбільше віддалені закутини.

Цікавих гостей, що славилися даром ворожби і лікування, з сердечностю і спочуттям приймало тодішне забобонне населення Европи. Та роспаношені гості не вміли оцінити прихильної поведінки европейців. Пустилися на злодійство й обман, і тим стягнули на себе ненависть господарів, яка згодом дійшла до великої жорстокости. Для Циган не було права й рішено їх цілком винищити. Запалали огнища, здвигнулися шибениці й заповнилися темниці, де їх мучили.

Стежку до цього показала Еспанія, а по ній пішли Італія, Франція, Німеччина й інші европейські держави, з виїмком одинокої Угорщини, що обійшлася з Циганами людяніше. Красших відносин діждалися Цигани щойно у XVIII ст. В Австрії, за цісаревої Марії Тереси (1773 р.) припинено переслідування Циган і надано їм нові лагідніші закони і інші держави, дали Циганам право жити, хоч правда, зразу тільки нарівні з невільниками. Після чотиристалітнього переслідування, в половині минулого віку (1856 р.) Цигани стали вже всюди вільні та почали нову мандрівку, оселюючися найчисленнійше в Румунії та на Балкані. Цікавий це народ своїми питомими прикметами і переживаннями. Не маючи поняття про власність, уважає кожночасне займане місце своєю батьківщиною, а задля браку своєї власної релігії, почитає Бога тих народів, серед яких живе, або яких призначно найбільше користується.

Дивне, що підпадаючи дуже легко впливам окруження, нелегко винародовлюється, а навпаки, зберігає свої народні особливости. Причина цього лежить саме в кочовій вдачі Циган, в їх з роду в рід передаванім заповіті: Циган повинен вічно кочувати, жити в шатрах і бути все готовий до дальшої мандрівки. Згадатиб ще, що Цигани — народ здоровий, здібний, музикальний і, колиб зумів поставити своє життя на тривкіші матеріяльні основи та присвоїти собі культуру й науку, то можна надіятися — віддав би людству чималі прислуги. Циган усього нараховується 2 до 3 міліони, богато їх живе і на Україні. Чоловіки здебільшого займаються ковальством, жінки ворожбою. Серед Циган богато шахраїв, злодіїв, особливо конокрадів. Про них зложив наш народ чимало приказок і оповідань. Деще з цього, як відомо, перевіршував Степан Руданський.

—o—

БЕЗРОБІТНИЙ КІНЬ ГОВОРИТЬ:

Було колись кінську силу
В містах признавали
В стайнях коні на припоні
При вівсі стояли.
Ми і фякри й балагули,
Почту і трамвай
Все тягнули, а теперки
Чи хоч хто згадає!
Електрика та бензина
З міста нас прогнали —
Все там робить вже машина
З лискучої стали.
Лише в назві сила наша
Лишилася й доти) —*
А ми коні не маємо
Вже в містах роботи.
Відійшли ми коні з міста
Без галасу, тихо —
Та вам бідні горобчики
Без коників лихо.
Жаль мені вас горобчики
І всі інші птахи —
В опавках нема вівса вже,
Нема і на шляхах.
Ой, нераз вам коник бідний
Вівсика давав-то —
Не дасть трамвай електричний
Ані не дасть авто.

Тото. Долото

*)Силу мотора (двигуна) мірять силою коня кажуть: мотор має тілько й тілько сил коня

Біль голови

Біль голови не є хороба. Звичайно це є лише знаком на те, що щось не в порядку, на щось треба звернути увагу. Біль голови це дуже звичайна річ. Цей біль товаришує майже з кождою хоробою. В богато випадках це перший вістун про початок хороби, або про якісь ненормальности в нашому організмі.

Найчастійшою причиною болів голови є напруження очей. Це не значить що особа цілком не може бачити, але радше іззза якихось недомагань в очах або перевтомлення їх.

Обідання, перепій (чимнебудь), тютюн, невентильоване мешкання, хороби мочевих відходів і богато інших причин можна назвати, що спричиняють біль голови.

Не завсіди коли заболить голова то вже треба й лікаря кликати. Причина цего може бути іноді цілком ясна для такої особи, а тому в першу чергу треба цієї причини позбутися.

Частих болів голови, особливо великих болів не слід занедбувати. Помилково думати що в такому випадку вистарчить випити якогось ліку тай усе буде добре. Правда, поміч проти болів оправдана, але не забувайте, що біль голови це ніби червона лямпа, що попереджує про небезпеку яка наближується.

Отже біль голови це ніщо інше як сигнал. Найперше треба шукати причини болю, а по тому братись за усунення самої причини. Сама природа наділила нас такою здібністю, що наближення поважнійшої хороби часто попереджується сигналами.

Біль голови це один з таких сигналів який майже кождому знайомий. Є ріжні роди болів голови, залежно від положення і часу, коли вони появляються, але на усунення їх всіх є один спосіб — найти їх причину і цю причину лікувати.

Ширіть „Правду“

13 літ з ножицями в животі

В 1917 р. захорувала в Стрембергу (в Німеччині) жінка фабричного інжиніра на запалення сліпої кишки. Спровадили першорядного хірурга, який перевів операцію. Від тої пори та жінка все більше і більше занепадала на здоровлю. Радилася кількох лікарів та ніоден з них не міг пізнатися на її недузі. Аж недавно перебувала вона в купелевій місцевости Гомбург. Там оглянув її лікар і казав негайно піддатися операції. Коли отворено черевну яму, найдено там ножиці. Хірург, що переводив операцію, зашив їх там і вони лежали 13 літ.

Місце, в котрім лежали ножиці вже материзувало. Стан здоровля тої жінки дуже грізний, а лікарі кажуть, що якби навіть вдалося хору вдержати при життю, вона буде каліка

—o—

Ювилейне свято в Делятині

Дня 22. червня с. р. відбулися святочні сходини в парохіяльній читальні з нагоди закінчення ювилейного року 25-літного епископства нашого найдостойнішого Архипастиря Кир Григорія.

На вступі місцевий душпастир вияснив Христ. післанництво Епископів як дійсних наслідників Апостолів. Епископи се властиві в злуці зі Свят. Отцем-учителі Церкви, є даний авторитет в справах віри і обичаїв, а для нас Українців також в справах народніх. Дальше вказав на причини ворогувань на Епископів, якими є те, що Епископи як наслідники Апостолів мусять дізнати їхньої долі, Епископи голосять правду, яка для нас не рідко прикра, пляни і почини Епископів рішучо корисні — не все для нас зрозумілі.

Головна причина се наша гордість перецінювання свого я,брак пошани для авторітету. На примірах виказав як інші культурні народи — навіть іновірці шанують Епископів, — а як ми це потрафимо. Вкінці переповів про життя Найдостойнішого Ювилята, життя повне трудів і змагань для ширення Христового царства, життя, яке ціхує знамя Христове. Виклад свій закінчив словами:

Ваша Ексцеленціє! Найдостойніший Архієрею! Хоч не чуєте нашого голосу, але може серце Ваше батьківське відчує наші щирі бажання; хай Христос Спаситель кріпить Ваші сили, ведіть свій — так часто невдячний, за те Вашому серцю тимбільше дорогий— нарід до щастя, щастя правдивого, яким є Христос!

В дальшій програмі слідували деклямації переплітані церковними співами. На закінчення свята промовив с. Чорний, між іншим вказав на заслуги Іх Ексцеленції в поширенню кат. преси, закладанню кружків укр. Христ. Орг. та парох. Читалень. — Наша читальня тішиться особливим взглядом Владики, чого доказом писемне благословеньство уделене читальні на руки О. Семчука в 1928 р. Благословеньство це читальня цінить і дорожить ним як дорогим скарбом своїм. Відспіванням Многоліття — закінчено так цінне рідке свято.

Присутний

З церк. життя прикордонної смуги

Ми жителі парохії Перемилова переживали на днях від 25/5 до 7/6 с. р., так щасливі хвилі, яких не мали ми вже півсотки літ. Завитав до нас наш Владика Іх Ексцеленція Преосв. Григорій і Всесв. о. д-р. А. Бойчук зі Станиславова на місію. Ще в р. 1875 бл. п Митрополит И. Сембратович був у нас на візитації, а від тоді се перша Владича гостина у нас. Непотішаючі многолітні передвоєнні відносини, воєнна заверуха, повоєнна атмосфера і мандрівка за хлібом і мамоною за море многих парохіян, затроїли тут над границею большевії багато душ, задлячого ласкавий приїзд до нас найдорожшого нашого Владики наповнив серця наші невисказаною радостю. І як діти, що провинилися з початку з певною тревогою і несміло зближаються до батька, так само і у нас декотрі одиниці, затроені смертоносною отруею большевизму і кальвінізму в перших днях місії не сміло горнулись до наук Владики. Натомість пізнише радо слухали місійних наук, що находили відгомін у їх серцях і спонукали їх до духовного відродження. Дня 29 травня 1930. слухало сповідей 17 духовних отців з Гусятинського деканату. Зворушення народу було велике при закопуванню місійного хреста. Клонимо наші голови перед нашим Архипастирем за Иого Апостольську ревність, що переходить часом людські сили в ратованню народа від загибелі. Наш Преосв. Владика — це дійсно Муж Провидіння. Иого заслуги для нас тимбільші, коли зважимо, в яких відносинах припадае час його владицтва.

Наслідком наук голошених Владикою зараз в перших днях по місії зголосилося 92 нових членів до Апостольства Молитви.

Не можна замовчати й такого факту: Їх Ексценленція поручили молитвам о щасливу смерть першу особу, котраб по місії умерла. І Бог вислухав побожних молитов. Дня 12 червня ц. р. закінчив життя Кирило Сирник і то в тім дні, коли його донька повінчалася. Дня 11. червня ц. р. був ще здоров у Хоросткові, а другого дня вмер по полудні о год. 4. заосмотрений св. Тайнами. Уважаемо се доказом Божого милосердця внаслідок молитов, бо в домі покійного дві овечки є заражені сектарством. Та ще й тому, бо якраз священик не був ані в полі ані на почті і півгодини проволоки моглаб була позбавити покійного останньої духовної потіхи вічного життя. Якраз за два тижні мав Кирило Сирник вертати до Канади.

В половині вересня ц. р. очікуемо знов приїзду Їх Ексцеленції на посвячення нашого Божого Дому на чудо св Михаїла. Рівночасно складаємо прилюдно у стіп Їх Ексцеленції вирази вдячности і синівського привязання та просимо Всевишнього в наших молитвах, щоби Господь Бог ще довгі літа кріпив Їх добрим здоровлям для блага Церкви і нашого народа. Рівнож дякуемо Всесв. О. Ректорові Бойчукові за труд і молитви. в хосен нашого народа.

Андрей Голод, церковний провізор і начальник громади.

Іван Перейма, церковний провізор і заступник начальника громади, бувш. довгол. начальник.

Іван Тучапський, церковний пров. і член Ради Гром.

Иосиф Левицький, церк. провізор і член Ради Гром.

ГОРИТЬ ТРАВА ЯК НА СТЕПАХ

В околиці Подбужа під Краковом занялися трави, а від них залізничі огорожі з дерева. Огонь викликали раз іскри з льокомотиви, а другий раз пастушки. З Кракова повідомляють, що там уже 116 літ не було такої спеки як тепер. — Висла під Варшавою так висохла, що дно її в ріжних місцях заростає травою, чого ще не було.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЩЕ БІЛЬШУ СПЕКУ

Спека у Львові й Перемишлі доходить до 30 степенів в тіни. На території Польщі найхолодніше в Білостоці і Слонімі (16°). Заповідають, що від Піренейського півострова надійде незабаром нова горяча филя і що температура підскочигь на сонці до 48 степенів.

ЧЕРЕЗ ГРОМИ ЗГИНУЛО 57 ОСІБ

Підчас бурі, що навістила недавно північну частину Злучених Держав і Канаду, згинуло 57 осіб від громів, або внаслідок того, що ізза зливи вискочив поїзд із шин.

ОБІКРАЛИ КООПЕРАТИВУ

Чотири „многонадійні“ молодці, а саме: Владислав Свенти з Микитинець, Юрко Калитка з Угорник, Василь Дубіцький і Владислав Миська обікрали кооперативу в Підпечарах на квоту 500 зол. Їх зловлено і відставлено до суду.

ЗАТРОЄНІ ВЕСІЛЬНІ СТРАВИ

Підчас весілля в домі Тарасевича в Маріямполі якийсь невідомий справець затроїв страви, які опісля гості весільні зїли, внаслідок чого затроїлись 22 особи з них дві особи поважно захорували. Тепер ведуть слідство, щоби знайти виновника.

ВПАВ З ВОЗА І ВБИВСЯ

Павло Мудрак із Зашкова їхав на днях возом до Золочева з Грицьком Козаком з Гологір. По дорозі коні сполошилися чогось, Мудрак упав з воза і погиб на місці.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА ПІД ЛЕНІНГРАДОМ

Особовий поїзд, що надходив з Іркутська (з Сибірі) до Ленінграду вже під самою стацією вискочив із шин. Згинуло 22 особи, а 28 осіб тяжко ранено.

2.000 СОРОЧОК НА ГОДИНУ

В Англії винайшли машину, котра за годину випере 2 тисячі сорочок, при чім вода за той час зміняється десять раз. Осібний прилад висушує білизну, котру відтак прасують також механічно. Прачки що заняті є в такій пральні, мають тільки в відповідній хвили потиснути відповідний електричний гудзик.

Жидівські маніфестації в Палестинській справі

На команду всесвітної жидівської організації Жиди в усіх краях виступили з публичними маніфестаціями проти Англії. А ще недавно між Англією й Жидами була така згода. Англія дала Жидам Палестину й попирала там жидівську кольонізацію на шкоду арабського населення, яке там творить більшість. Та відома є жидівська захланність. Між Жидами й Арабами мусіло прийти до непорозумінь, а то й до поважних сутичок і бійок. Йде про те, хто має бути господарем краю. Останніми часами Англія зміняє свою політику і то в некористь Жидів. Англія рішила припинити дальшу жидівську еміграцію до Палестини, йдучи тим чином за доманганнями арабського населення. І тому Жиди маніфестують та протестують. Звичайна річ. Але є в тих жидівських виступах не одно повчаюче і для нас. Але найбільше повчаюча є жидівська єдність і солідарність. В жидівських маніфестаціях, що відбуваються по цілім світі на приказ одної організації, беруть участь усі без винятку Жиди. Всі партійні сварки нараз замовкли. Всі клясові ріжниці і противенства нараз немов призабуті. Одною лавою йдуть робітники й фабриканти, купці, лікарі й адвокати, одним словом усі суспільні жидівські верстви зєдналися для одної цили. Подумаймо, чи можливо таке у нас, чи можлива така солідарність і єдність розуміється для доброї цили. Бо солідарність у злім і в нас не рідка. Тайна цеї жидівської солідарности це релігійний цемент, котрий споює світове жидівство. Колиб у нас ужили того цементу і цілий нарід скріпили єдністю католицької віри, то й ми виплекалиб у себе подібну солідарність та єдність. Сильний тою єдністю і під прапором Христа наш нарід здобувби і свою національну ціль.

—o—

Від Адміністрації

Із нинішним числом розсилаємо чеки (складанки) П. К. О. Просимо ними прислати залеглости за перший піврік і передплату на другий піврік.

БРАК ХУДОБИ В РОСІЇ

В Росії страшний брак худоби. На просторі Козакстану, де все було найбільше худоби, зібрано в травні і червні лише 1.400 штук, замість 23 тисячі, які потрібні для апровізації промислових центрів.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

6. (23) **Неділя.** Св. муч. Агрипини УСТАВ: Гл. 3. Євг. утр. 4. Богослужения тоді, коли Святий припадає на неділю. 7(24)**Понеділок.** Рождество Св. Иоана Крестителя*) Богослужения з Всеночним як тоді, коли Святий (з всеночним) у будні. 8(25) Второк. Свм. Февронії. 9(26) Середа. Преп. Давида Солин. 10. (27) Четвер Преп. Сампсона. 11 (28) Пятниця. Перенес. мощ. безсребр. Кира і Иоана. 12. (29) **Субота.** Св. Апост. Петра і Павла**) Богослужения з Всеночним як у понед. 7.VII н. ст.

*) **Різдво св. Иоана (Івана) Хрестителя.** Сталося так, як ангел Божий оповістив старенькаим уже людям Захарії й його жені Єлисаветі. Їм народився син, котрого назвали Иоаном. (Слово „Иоан" значить: дар Божий, ласка Божа). При його народженню сталося чудо, бо його батько Захарій доси німий, нараз відзискав мову. Була це незвичайна дитина. В ранній молодости пішов Іван на пустиню над Йордан і там проживав самітно на молитві і в пості до 30-го р. життя. Так приготовлявся Іван до сповнення важного післанництва, яке призначив йому Бог. Люди, довідавшися про Божого пустинника, приходили слухати його слова. А він говорив їм: „Покайтеся, бо приблизилося вже Царство Боже Робіть діла каяття. Бо всяке дерево, котре не буде родити овочів, зітнуть та кинуть в огонь. Я хрещу вас водою. Одначе той, що після мене прийде, буде хрестити вас Духом Святим". Нарід радо слухав наук св. Иоана, каявся і приступав до хрещення. Небаром сповнилися пророчі слова. Приблизилася хвиля, коли Ісус Христос, приготовляючися до своєї учительської праці, прийшов у пустиню, де навчав св. Иоан. Коли побачив Иого св. Иоан, сказав до зібраного народу: „Се агнець Божий, котрий бере на себе гріхи світа!" Він охрестив І. Христа і незадовго після того дістався до вязниці, де на бажання Іродіяди йому відрубали голову. (Память цеї події святкує наша Церква 11. вересня н. ст. (29. серпня ст. ст.).

) **Святі Апостоли Петро і Павло. Це два найбільші і найревніші апостоли Христової віри. Проста була дорога віри св. Петра. Як ученик І. Христа бачив він усі чуда, чув науки, брав участь в усіх апостольських подорожах Спасителя. — Інша була дорога св. Павла до віри, йшла через нетрі блудів поганства і тогочасної науки. Учителі фарисеї защіпили в нього їдь ненависти до науки Ісуса Христа. Він став її фанатичним ворогом. Де тільки міг переслідував ту віру, її визнавців вязнив і нищив. Та Господь чудесним способом поміг йому побачити правду. І так з найбільшого ворога тої правди, став її найревнішим провідником. Сильно зненавиділи його зате земляки. Не давали йому нігде спокою. А він був неструджений в проповіданню Божого слова. Греція слухала його натхнених слів, Антіохія бачила його чуда, а Рим захоплювався його бесідами. За правду, яку проповідував, не завагався життя віддати. Дня 29. червня ст. ст. в 68 р. по Р. Хр. на приказ цісаря Нерона відрубали йому голову. Того самого дня згинув мученичою смертю і св. Петро прибитий стрімголов на хресті.

—o—

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

10.VII. 1649. Початок облоги Збаража гетьм. Б. Хмельницьким.

По виборі королем Івана Казимира, так як бажав Хмельницький, гетьман завернув у Київ і тут дожидався комісарів. Та вже бачив Хмельницький, що щоб переговори дали корисний вислід, треба бути на всякий спосіб готовим до дальшої війни. Тому збільшував військо й збройвся. Тому й польські комісарі що приїхали робити угоду, відїхали нізчим. Король польський скликав загальне шляхетське ополчення, а правильне польське військо рушило на козаків на південну Волинь. Хмельницький пішов проти нього. Побачивши, що в Хмельницького, велика сила, польське військо завернуло й стануло під кріпким збаражським замком. Тут прилучився Ярема Вишнивецький зі своїм військом і йому передали головну команду над усім польським військом. Хмельницький обложив Збараж тісним перстенем своїх військ і томив Поляків безнастанною стріляниною та наступами. З польським військом замкненим у Збаражі було дуже круто. Вони кликали на поміч короля, та він не міг іти, бо шляхта збиралася дуже поволи.

10.VII. 1709. Битва під Полтавою.

Шведський король Карло XII. три місяці облягав Полтаву, кількома наворотами пробував узяти її приступом, та там була сильна залога й йому це не вдалося. Вкінці надійшов цар Петро Полтаві на відсіч. Карло виїхав з табору, щоб побачити Петрову армію й тоді був ранений у ногу. Та Карло не зважаючи на рану, всеж таки почав битву лежачи на ношах. Битва тягнулася два дни й усе таки ніхто нікого не перемагав. Вкінці російське вісько підійшло зівсім близько до Шведів. І дня 10. липня прийшло до рішаючої битви й хоч Шведи й Мазепині козаки та Запоріжці билися хоробро, перевага взяла верх, цар Петро виграв битву. Король Карло, Мазепа, Шведи й Запоріжці мусіли швидко тікати до Дністра. У слід за ними пішли москалі.

—o—

Політичний словар

демократичність, демократизм, демократичні звичаї й думки.

демократизація, переміна звичаїв і законів на демократичні, зрівнювання суспільних верств (шарів), станів і кляс.

демонстрація (латинське слово), прилюдне виявлення народом прихильної чи неприхильної думки народу. Звичайно збирається населення в якомусь місці й відтам іде походом під будинки влади чи інші та там окликами виявляє своє вдоволення або невдоволення.

демос (грецьке слово), народ, громада.

de nomine (латинські слова), з імени, не дійсно.

денунціяція (латинське слово) тайне правдиве, або неправдиве обжалування, донос. Звичайно підла людина доносить на свого противника, щоб його знищити та пімститися на ньому, чесна людина бридиться тайного доносу, а виступає явно й отверто, коли бачить, що чиясь робота нечесна, шкідлива.

департамент (французьке слово), відділ в якомусь уряді для полагоди означених справ у Франції також — політичний округ.

депортація (латин. слово), вивезення, заслання, заточення. Звичайно влада засуджує невигідних їй людей на заслання в якусь віддалену місцевість — як от тепер большевицька влада засилає своїх політичних противників і цих, що не вирікаються віри на далекі Соловецькі острови серед Білого Моря.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЄНДАР

6. VII.	схід сонця	3·26,	захід	7·31
7. VII.	„	3·27,	„	7·31
8. VII.	„	3·28,	„	7·30
9. VII.	„	3·29,	„	7.29
10. VII.	„	3·29,	„	7·29
11. VII.	„	3·30,	„	7·29
12. VII.	„	3·31,	„	7·28

Дня 10. VII. о год. 7·1 веч. повня. В липні меншає день на 1 год. Пересічна довгота дня в цілому місяці 15 год. 48 мін.

Народний календар. На Івана Хрестителя (Івана Купала) богато ріжних звичаїв є на українських землях. На Лемківщині палять огні (собітки), співаючи:

„Горішняне, долішняне,
Подьте до нас на собітку
В нас собітка ясненькая,
В нас дівонька красненькая.

БІРЖА

Доляр ам. 8·88 зол.

ЗБІЖЖЯ: (за 100 кг. льоко стація надан.). Пшениця дв. 44·50—45·50, пшениця с. 41·75 - 42·75, жито д. 17·00—17·50, жито сел. 15·50—16·00, ячмінь на мливо 17·00—17·50, ячмінь пашний 16·—16·50 овес гал. 16·50—17·00, кукуруза 20·75—21·75, бараболя промисл. 0·00—0·, фасоля біла 00—00, фасоля колір. 00—00, фасоля краса 40—45, горох ¹/₂ Вікторія 23·75—25·75, горох пільн. 21·25—22·25, бобик 19·00,—20·00 вика чорна 26·50—27·50, вика сіра 25·—26·, гречка 21·75—22·75любинь 00·—00·, конюшина червона 000—000, просо 00·—00·, сіно прас. 6·00—7·00, солома прас. 4·50—5.

НАБІЛ: Маслосоюз платив 30. VI. за масло експортове солене пріма 4·30 за масло несолене бльокове 4·10 за кільог. за літру молока 0·25, за літру сметани 1·50, за копу яєць 5·40. зол.

ХУДОБА: За 1 кг. живої ваги вола плачено 1·10—1·30 зол.; бугая 1·15—1·25, корови 1·20—1·30, теляти 1·00—1·10

СВИНІ: Експортова різня Рукера на Знесінню коло Львова платить за товсті (солонинові) свині 1·70—1·80 зол. за кг. жив. ваги. За свині понад 120 кг. живої ваги по 1·80 — 2·00 зол. за кг. живої ваги, за свині на бекон (мясні на забій і вивіз до Англії 70 до 100 кг ваги) по 1·80 — 1·90 зол.

ШКІРИ: За велику кінську шкіру платиться 25·45 зол., за малу 12·45 зол. за кг. телячої шкіри 3·50 — 4·60 зол. за тяжку худобячу шкіру зол. 1·95 за кг. за легку 1·85 зол. за кг.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ

За пізно

В місті йде пізно в ночі якийсь чоловік. Крім нього на вулиці нема ані живої душі. Нараз зачинає він з цілої сили кричати:

Ратуйте! Ратуйте!

Якраз надійшов поліцай і питає: Чого кричите, як вас ніхто не зачіпає? Чоловік Бо як вже зачепить то тоді запізно кричати.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Кооперативи Промислу Графічного" у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький
Видає Інститут Неп. Зач. П. Д